

Més dades biogràfiques d'En Jaume Ramon Vila. Juliol a desembre, 1927.
Inventari (que s'ha esmentat en tractar dels escrits relatius a l'Hospital de la Santa Creu). Juliol-desembre 1928.

Fou, a més, individu del Consell Directiu dels Jocs Florals de Barcelona, de l'Acadèmia de la Llengua Catalana, President de la "Unió Catalanista". El govern francès va distingir-lo amb la concessió de la "Legió d'Honor", per les seves entusiastes defenses del dret i de la justícia, en ocasió de la gran guerra. I ara, per acabar amb part de les justes distincions de què fou objecte el doctor Josep Maria Roca, de fer constar que em proporcionà un gran consol el contingut de la següent nota: "Abans d'aixecar-se la Sessió del Ple del Consistori Municipal del 3 d'abril d'enguany, el comte de Güell proposà (i va acordar-se per unanimitat) que consti en acta el sentiment de la Corporació Municipal per la mort del patrici Josep Maria Roca."

El doctor Josep Maria Roca, a més de la publicació copiosíssima que s'ha assenyalat, deixa una important quantitat de material, que tenia ordenat, per escriure la seva tan desitjada obra *Monografia del regnat de Pere II d'Aragó, el Cerimoniós*.

Senyors: hem arribat a la fi d'una relació precipitada i no absolutament ordenada, en l'efectuació de la qual he posat tota la meva bona voluntat, que és tot el que he pogut fer, per a portar a la vostra contemplació un conjunt esplèndid d'actuacions de treball del nostre benvolgut biografiat, que sols la possessió d'exceptionals dots morals i intel·lectuals que havia assolit, han fet possible que s'hagi pogut efectuar en el transcurs d'una vida dissortadament curtíssima. I així com passa en els viatges ràpids per paisatges, a estones, meravellosos, on la contemplació és activa i constant, tinc la persuasió que la vostra atenció en resta un xic afaïgada. Espero, però, que, en temps successius, quan la imatge del metge conscient i honrat, del literat elegant i pulcre, del polític sincer i conseqüent, de l'orador persuasiu i gràfic, de l'historiador infadigable i meritíssim i, sobretot, del patrici eminent, revisqui en la vostra memòria, n'activeu el gloriós record, ja que constitueix un incomparable exemple a seguir, perquè deixa el solc, que ha fet, atapeït de sana i ben nodrida llavor.

Es per aquesta condició, que crec aplicable al nostre il·lustre biografiat, canviant solament un nom i unes paraules, el paràgraf darrer de la seva cultíssima obra: *La Medicina Catalana en temps del Rey Martí*, deixant-la tal i com segueix:

"El doctor Josep Maria Roca, recordant lo que féu per l'avenç de la terra catalana, podria, amb justícia, repetir aquelles paraules horacianes, que, segies després, eren l'exerg de Pere Virgili, en l'amfiteatre de la vella Facultat de Barcelona, i que ell tantes vegades havia llegides, quan tot just lo borriçsol començava a ombrejar lo seu llavi:

Non omnis moriar: multaque pars mei vitabit Libitinam: No tot morirà en mi: la millor part del meu ésser romandrà vivint fora la tomba."